

Шендра Д.Ю., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Зростаючий попит на різні види туризму, що спостерігається в останні роки, доводить, що туристичні функції можуть бути основою використання природних і трудових ресурсів, розвитку окремих територій, у т.ч. і сільських [2]. На сьогоднішній день сільський туризм є перспективним напрямом туризму в Україні, одним із способів відродження села, активізації внутрішнього та іноземного туризму. Він справляє позитивний вплив на відродження, збереження і розвиток місцевих народних звичаїв, промислів, пам'яток історико-культурної спадщини, а також сприяє розширенню можливостей реалізації продукції особистого підсобного господарства. Але в той же час він має багато проблем розвитку.

Аналіз сучасної ситуації щодо розвитку туристичної галузі країни в напрямі сільського зеленого туризму засвідчує, що для більшої частини регіонів України характерна низька щільність розміщення туристично-рекреаційних об'єктів, їх недостатня транспортна доступність, незадовільний матеріально-технічний стан і відсутність комплексності [3]. Потребують нагального вирішення питання, що стосуються оподаткування у сільському туризмі, політики ціноутворення на послуги розміщення, харчування та супутні послуги, системи маркетингу, гарантій щодо прийому і обслуговування гостей, певних стандартів обслуговування тощо. Надзвичайно важливим є законодавче вирішення питання, щодо віднесення обслуговування туристів у сільських садибах до форми підприємницької діяльності або підсобної діяльності сільської родини. Межа між підприємницькою і підсобною діяльністю повинна проходити в залежності від кількості туристів, що одночасно можуть приймати сільські господарі в своїх помешканнях. Згідно з проектом Закону України

«Про сільський зелений туризм» [1] у разі, якщо кількість ліжко-місць, призначених для ночівлі або тимчасового розміщення туристів сукупно у всіх будівлях, що належать родині, до 9 ліжко-місць та / або сукупний дохід від діяльності у сфері сільського туризму не перевищує сукупний річний розмір прожиткового мінімуму у розрахунку на кожного члена родини господаря, які постійно проживають з ним у межах одного домогосподарства, вести діяльність з надання туристичних послуг в сфері сільського туризму дозволяється без реєстрації господарів та членів їх родини як суб'єктів підприємницької діяльності. Другим важливим моментом є визначення індикативної ціни в регіональному розрізі на послуги сільського туризму, яка зазвичай, складається за домовленістю між господарями і відпочиваючими.

Для вирішення вищезазначених проблем в Україні розроблено національну програму розвитку сільського зеленого туризму відповідно до Програми розвитку туризму в Україні до 2026 року. В результаті реалізації програми буде сформоване сприятливе підприємницьке середовище, забезпечено цілеспрямований саморозвиток сільського туризму, що дозволять отримувати соціально-економічні вигоди як для окремих підприємців, територіальних громад, регіонів так і країни в цілому.

Література

1. Проект закону України «Про сільський зелений Туризм» [електронний ресурс] /http://tourlib.net/zakon/pro_siltur.htm
2. Рутинський М.Й. Сільський туризм: навч. посіб. / М.Й. Рутинський, Ю.В. Зінько. – К.: Знання, 2006. – 271с.
3. Ольшанська О.В., Мельник А.О. Регіональні туристичні кластери, як важливий чинник економічного зростання // О.В. Ольшанська, А.О. Мельник. – Формування ринкових відносин в Україні. – 2017. – №12. – с.212-216.